

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petiti-vrate po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

O Šusteršič-Jakličevem porazu na volilnem shodu v Ribnici.

Dne 25. t. m. popoldne je sklical dr. Ivan Šusteršič, generalissimus S. L. S., volilni shod v „Katoliškem domu“ v Ribnici, kamor so bili vabljeni samo somišljeniki njegove stranke. Čulo se je sicer že od tedaj, ko so se na komando dr. Kreka postavili v Ljubljani klerikalni kandidati za celo deželo, za naš volilni okraj konsumar Jaklič, ne da bi se vprašalo volilce, da precej vre v naši dolini, je bilo vendar pričakovati, da se bodo sladkim besedam pristopni in pokorščine vajeni kmetje naposled vendar vdali, kakor je bilo pri Sukljetovi kandidaturi, ako se dr. Šusteršič le prikaže v Ribnico. Čulo se je, da hočejo kmetje, katerim Jakličeva oseba ne ugaja, kandidirati kaplana Skubica, a mogočni vodja Šusteršič vedoč, da tudi noben kaplan ne sme kandidirati brez njegovega dovoljenja, ni smetral te kandidature za resno ter je bil prepričan, da bodo Krekova pisma in njegova osebna intervencija vse premagala in da se Jaklič končno tudi v Ribnici slovesno instalira.

Prišlo je drugače. Osabni dr. Šusteršič se je pripeljal že dopoldne ob 10. uri v Ribnico v spremstvu svojega adjutanta Štefeta, kandidata Jakliča in njegovega najnovejšega agitatorja, nadeučitelja Primožiča, kateri naj prevzame za Jakličev vodstvo šepastih dobrepoljskih zadrug, plačilo za spreobrnjenje grešnika. Primožič je imel v prvi vrsti nalog, obdelati učiteljstvo.

Ko je mogočni vodja majestetično korakal po trgu, ni bilo ovacij, katerih je prevzetni ljudski vodja tako vajen, ampak splošno preziranjje na desno in levo. Pred hišo nasproti „Katoliškemu domu“ je bilo zbranih kakih 60 kmetov. Dr. Šusteršič jih

prijazno pozdravi ter se jim odkrije, toda nihče mu ne odzdravi. Kje so časi, kje so dnevi, ko so ga pobožne žene in dekleta tramoma spremljale po trgu kakor škofa.

Na shod je prišlo okroglo štiristo kmetov-volilcev. Zahtevali so, da se izvoli predsednik, česar seveda predsednik Šusteršič ni pripustil. Zahtevali so potem, da naj Šusteršič najprvo sam poroča, potem pa da besedo govorniku izmed volilcev, predno govori Jaklič, drugače se sploh ne bo zborovalo. Šusteršič se vda ter v svojem govoru v nebo povzdiguje svoje zasuge, posebno glede krošnjarstva. Čuli so se razni burni ugovori: to je bila Vaša dolžnost, kar ste storili! Mi se ne damo komandirati ter ne maramo Jakliča. Šusteršič je opozoril izpočetka zbrane volilce na razna kazenska določila nove postave, grozil, prosil in obetal, a vse zastonj. Za njim nastopi volilec Franc Lovšin, kmet in kovač v Goriči vasi, protestira, da se volilec vsiljuje Jaklič ter ob splošnem odobravanju proglašava kandidaturu kaplana Skubica, kateri se pa vsaj na videz brani. Šusteršič napenja vse moči in kunšti, da bi volilce pregovoril, obeta jim, da bode delal za nje, kakor da bi bil njihov poslanec, da se bode pri prihodnji deželnozborni volitvi najprvo vprašalo ribniške volilce. Le še sedaj naj se podvrže disciplini. Ko ni šlo izlepa in z obljubami, je pričel udrihati po mizi in kričati: Križajte me, tukaj sem! Tudi to ni pomagalo. Pri glasanju o kandidatih je ogromna večina dvignila roke za Skubica, za Jakliča nihče!

Ob sebi je umevno, da kaplan Skubica ni naš kandidat in da se ne moremo ogrevati zanj. Brez dvombe pa je nedeljski volilni shod S. L. S. za naše razmere zelo značilen. Ko se je na raznih shodih te stranke in v njenih glasilih zagovarjala nova volilna reforma, se je vedno poudarjalo, da bode potem ljudstvo govorilo. Ko

smo pa dobili novi zakon in prišli do tega, da ljudstvo odločuje, zopet komandirata dr. Šusteršič in Krek v Ljubljani ter imenujeta kandidate po deželi, ne po ljudski, ampak po svoji volji, svoje podrepnike. Ko so hoteli zaupniki iz ribniškega okraja pri zaupnem shodu v Ljubljani ugovarjati proti Jakliču, jih je ogromna večina iz drugih krajev dežele preglasila in prekričala, da se morajo pokoriti disciplini. Mlad kaplan pri shodu v „Unionu“ jim je rekel: „Vi morate voliti tudi cigana, ako ga vam stranka priporoča.“ Ribniškim kmetom vsiljujejo Jakliča, notranjskim Gostinčarja. Ribniški shod, katerega so se udeležili zgolj kmetje, je dokazal, da se ljudstvu odpirajo oči in da s cigani in diktatoro ne pojde več. Svaka sila do vremena!

Dr. Benkovič v Laškem trgu.

Klerikalna Kmetiska zveza je priredila 17. marca v Laškem trgu shod, na katerem je nastopil tudi klerikalni kandidat dr. Benkovič.

Shoda se je udeležilo precej ljudi, okoli 300 glav. Ali, če primerjamo ta shod shodu narodne stranke na prejšnjo nedeljo 10. t. m. istotam z 250 zborovalci, moramo odkrito priznati, da je imela narodna stranka veliko boljši moralni uspeh kakor Kmetiska zveza.

Shod je otvoril ter mu predsedoval neki Mlakar iz slovenjebistriškega okraja. Njegov govor tikal se je kmetiskega vprašanja. Vedel je sicer veliko povedati, kaj naj kmet vse zahteva, in da se bo Kmetiska zveza za te zahteve potegovala, toda rekel je samo: „To se mora zgoditi, to hočemo imeti!“ ali prezrl je popolnoma, kako se hočejo te kmetiske zahteve res izpeljati.

Vse drugače je storil g. dr. Kuvkovec. Razložil je kmetom zboroval-

cem, kako se lahko eno ali drugo doseže, kazal jim je pota, po katerih pridejo kmetiske zahteve do veljave, in kako se morajo kmetje vesti, da se njihove zahteve res uresničijo.

Kmetiska zveza je pač le obljubovala, kaj hoče vse storiti, toda izkazalo se bo, da so bile to samo obljube, kajti v njeni sredini so pristasi, ki so storili že toliko in toliko obljub, toda izpolnili niso niti ene.

O političnem programu „Kmetiske zveze“, katerega je razkladal dr. Benkovič, ni vredno govoriti, ker program je bil prazna slama, zrno pa napadi na narodno stranko in nje voditelje ter hujskanje kmetov zoper to stranko. In to je pri Kmetiski zvezi narodno delo!

Dr. Benkovič je porabil vse mogoče čine, kako bi bolj očrnil voditelje narodne stranke. Posebno v slabo luč ga daje to, kako je odgovarjal na vprašanja na lepkih, kjer so ga kmetje vprašali, kako se stinja početje klerikalnega njegovega prijatelja dr. Schweitzerja z ljubeznijo do našega kmata, to je, namreč do tistih kmetov, ki so bili zavoljo konzuma toženi od dr. Schweitzerja ter morali plačevati visoke tožne stroške vseh drugih zrug in plačil, katere je je zakrivil vikar Gorišek z ustanovitvijo konzuma, — ter kje je tistih 100.000 K, ki so pri konzumu šle v zgubo. Odgovoril je na to vprašanja na ta način, da je vprašal delniško pivovarno, kje je njenih 1/2 milijona kron — ter nadalje, da so bili kmetje gotovo sami krivi, če so morali plačevati stroške.

V prvi vrsti to ni odgovor, ampak zavijanje, sramotno za bodočega (?) poslance, kateri hoče na ta način vleči krivdo raz svoje privržence ter celo stvar prikriti, obenem pa škodovati edini enaki slovenski tovarni, v drugi vrsti pa je s tem izrečena gorostasna laž, da so temu krivi kmetje sami, da so morali dvakrat ali trikrat plačati vzeto blago,

plačevati stroške, — obenem pa še stojte vedno v nevarnosti, da se jih počene izpod domače strehe.

In to si je kriv kmet sam?!

Da, res, zakaj je pa žel vikarju Gorišku in njegovim privržencem v zanke ter slepo verjel njihovim besedam!

Bolje bi pač največji nasprotniki Goriška ne mogli odgovoriti!

Ako se ozremo natančneje po zborovalcih, moramo konstatirati dejstvo, da je bilo na tem shodu le kakih 50 treznomiselnih mož, drugi bili so duhovniki, ženske, otroci, fantje krog 20 let in drugi moški z alkoholom omračenim duhom, katere slednje pa med zborovalce šteti ne smemo, ker niso vedeli, o čem se je sploh govorilo.

Ti trezni ljudje pripadali so večinoma narodni stranki, tako da lahko rečemo, da niti pet treznih kmetov ni imela „Kmetiska zveza“ na svoji strani in da torej ta shod ni bil niti senca proti shodu narodne stranke. Opazovalec je dobil vtis, da so ti ljudje z omračenim duhom bili ali siloma prignani na shod od svojih poveljnikov s tonzuro, ali pa jih je privedla na shod le prilika, da se pošteno opijanjajo in razgrajajo.

Na take ljudi je pač „Kmetiska zveza“ lahko ponosna in dr. Benkovič bi smel z žalostjo zreti na take svoje volilce in na svojo zmago (?) ako mu bodo ti pomogli do poslanca!

Da ima dr. Benkovič rad take volilce in „Kmetiska zveza“ take pristase, ki se za ničesar ne brigajo, ki ne znajo samostojno misliti, in da hoče take manj izobražene imeti, — in da se dr. Benkovič boji, da bi se ti ne zdrabili in zavedli svojega početja ter „Kmetiski zvezi“ slepo verovali, se razvidi iz tega, da na svoje neosnovane napade na narodno stranko in nje voditelje ni pustil odgovarjati, da bi se ne razkrila njegova prekanjenost in hlimba ter

LISTEK.

Epilog k Haecklovemu jubileju.

(Konec.)

Iskali smo potem v drugem v „N. Fr. Pr.“ priobčenem listu, je-li ondi dobil brezvestni škofov hlapec kolikor toliko opore za svojo zlobo. Članek je napisala leposlovna pisateljica M. E. delle Grazie in zatorej si te utegnili „Slovenčev“ zvitar misliti, da se bo tu dalo iztakniti iz pesniško nadahnjene pisave kako besedo, ki je v ženski prostosrčnosti zdrknila v pero, a se da v jezuitski premetenosti izkrižiti in izpaziti. In res! Zdi se nam, da smo to našli. V navdušenja polnem sestavku, ki sicer nima biti kaj več, kakor se sam nazivlje, namreč „Erinnerungen“ stoji napisano: „In der Tat . . . hat eine Weltanschauung auf ihrem Siegeszuge einmal Wüsten und Meere hinter sich gelassen, dann beginnt man langsam zu begreifen, warum plötzlich so viele Waffen gegen sie geschmiedet werden und in so verschiedenen Werkstätten. Sie brauchen deshalb nicht immer dem Geiste zu dienen, diese Werkstätten.

Wenn sie auch oft sein Schild führen. Und Kämpfer gegen den Meister senden, die vor nicht langer Zeit noch als Jünger oder Bewunderer zu seinen Füßen gesessen. Und wie leicht wird es gerade ihren Nibelung-Speeren diese helle Siegfriedseele gerade dort zu verwunden, wo sie am wehrlosesten ist. Weil sie noch immer so kindlich vertrauen kann.“

To postransko, menda celo le na sploh mišljeno žensko meditacijo je, kakor se vidi, sleparski škofov dninar vzdignil iz celote, ter jo napravil za jedro in vodilno misel ne le tega, nego tudi uvodnega članka, drugo pa je dodal iz svoje zastrupljene domišljije! Ta brezvestni nestvor figurira sedaj v „Slovenču“ v oddelku „Znanstvo in umetnost“. Da, tako je katoliško znanstvo in umetnost!

Na ta dvomljivo gentlemanski način si je prikrojil „Slovenec“ ugodno priliko, da začne zopet čez Haeckla zabavljati po stari navadi. Ta nenavadno odlikovani učenjak, ki je štirikratni doktor in mu je 70 akademij in drugih učenjskih društev podelilo častno članstvo, je v „Slovenčevih“ očeh „ignorant“, in celo tudi „nelepe“ stvari se očitajo njegovemu značaju — in v dokaz navaja „Slov.“ same nagrabke iz večinoma že starih, do

20 in 40 let nazaj segajočih očitkov Haecklovih nasprotnikov, ki so večidel že stokrat opovrženi in pojasnjeni, pa se kakor klerikalnemu zmaju odsekane glave zopet in zopet pojavljajo. Tu je zgodba o zamenjanih klišejih iz l. 1868 (!) zopet pogreta, neresnična povest o bathybiju se zopet ponavlja, rajni Wiegand, ki ga že 20 let nihče več ne jemlje v misel, zopet straši, iz zadnjih let je edinole pretirani očiitek ruskega fizika Hvolsona.

Posebej se zgraža „Slovenčev“ lemenatarski znanstvenik nad „brezimim“ „naravoslovnim diletantom“, ki se je dvignil ter v „Slov. Narodu“ omalovaževal Paulsena, rekši, da ta priljubljena in poglavitna priča zoper Haeckla ne uživa med filozofi nobenega ugleda, čeprav je pred kratkim zopet spisal malo pa dobro — kulturno-zgodovinsko razpravo. Drastično sodbo Paulsenovo zoper Haeckla smo pred desetimi dnevi zopet čitali v „Slovenču“, torej ni treba, da jo tukaj še enkrat navedemo. Pristavljamo pa, da se naši lemenatarski učenjaki zelo motijo, ako mislijo, da je Paulsen na njihovi strani, ker je zoper Haeckla. Paulsen namreč pogostoma govori čisto tako, kakor govori — „Slov. Narod“, na

primer: „Es ist ja keine Frage, dass die Ferm, in der das Christentum in Schule und Kirche heute gelehrt wird, einer Zeit angehört, die weit hinter der Gegenwart liegt; dass die Tatsachen und Formeln, die im Unterrichtsüberliefert werden, in taufendfältigem Konflikt mit den Anschauungen stehen, die außerhalb des Religionsunterrichtes gelten.“ To se pravi po naše: „Kar naravnost se mora reči, da oblika, v kateri se uči danes krščanstvo v šoli in cerkvi, ni za sedanjost, nego spada v davno minolost; da so dejstva in reki, ki jih sporoča ta nauk, v tisočerm navskrižju z nazori, ki veljajo izven veronauka.“

In zopet drugje je izrazil ravno isti modrijan, ki mu priznava naš „Slovenec“ toliko veljavo in ugled, da se resno zanj poteguje in ne pripušta, da bi se njegove besede ne spoštovale, tole gotovo dobro premišljeno mnenje:

„Ich glaube auch nicht an eine „besondere unsterbliche Seelensubstanz“ und halte so wenig als Haeckel die „uralte semitische, aus dem ersten Buch Mosis herübergenommene Schöpfungsgeschichte“ für eine wissenschaftliche Theorie, noch glaube ich, dass überhaupt die Welt einmal von einem

menschenähnlichen Einzelwesen in ähnlicher Art wie ein Produkt menschlicher Kunst hervorgebracht worden ist: in der physischen Welt gilt es, ausschliesslich aus physischen Kräften zu erklären, ohne Einmischung überausserphysischer Wesen und Kräfte. Ich habe endlich gar nichts gegen das Unternehmen, von den Naturwissenschaften aus, und im besondern von den Ergebnissen aus, die uns ihr Wachstum in diesem Jahrhundert zugeführt hat, zur Lösung der letzten Probleme vorzudringen; im Gegenteil, ich halte dies für durchaus wünschenswert und notwendig.“ (Slovensko: „Tudi ne verujem v tako stvar, ki bi se ji reklo „nesmrtua duša“ in prav kakor Haeckel tudi jaz ne smatram „prastaro, iz prve knjige Mojzesove sprejeto pripovedko o stvarjenju“ za znanstveno teorijo, niti ne verujem, da je kako človeku podobno samostojno bitje kedaj ustvarilo svet na tak način, kakor človeška umetnost ustvarja to in ono: v fizičnem svetu je namreč dopustna izključno le razlaga iz fizičnih sil brez vmešavanja nad- in izvenpisihičnih bitij in sil. Slednjič ne ugovarjam kar nič, ako se hoče na podlagi prirodoznanstva — in sicer zlasti onih njegovih bogatih pridobi-

šleparstvo spoznal, temveč je predsednik Mlaker grozil vsem ugovarajočim s kazenskim sodnikom in zaporom ter ni pustil nobenega zborovalca do besede in ni nobenemu odgovarjal na vprašanja, česaravno je bila to dolžnost, in česaravno je bil to javen shod!

Kako nasprotno se je godilo pri shodu narodne stranke! Vsak zborovalec imel je pristo besedo in vsakemu se je odgovarjalo ter ga počulo.

Zakaj se „Kmetiška zveza“ raje ne imenuje zveza farjev in farških podrepanov?!

Na koncu zborovanja moral je vendar predsednik Mlaker, ker je bil k temu od zborovalcev prisiljen, dovoliti besedo g. Dobrušku, ki je odgovarjal na napade na delniško pivovarno ter dokazal, da so pri delniški pivovarni bile krive ujme njene izgube in da pri tem niso bili toliko prizadeti kmetje, pri konzumu pa je bilo šleparstvo vzrok propada.

Delniška družba ustanovila se je iz potrebe in je edina enaka slovenska tovarna — ter da se hoče na ta način škodovati slovenskemu podjetju — je to za „Kmetiško zvezo“ največja sramota! Konzum pa se je ustanovil le za to, da bi kmetje postali odvisni od farških voditeljev, da bi potem morali delovati s temi duševnimi voditelji le v svoj propad! Na drugi strani pa se je s tem hotelo škodovati narodnim trgovcem ter jih ugonobiti, ker so napredni in se ne dajo podkupiti — in so torej „Kmetiški zvezi“ esirroma farški gospodi, ki hočejo v kalnem ribariti, trn v peti!

Temu govrniku je sledilo burno odobravanje od treznih zborovalcev in od onih kmetov, ki so bili ogoljufani pri konzumu.

Da so bili nekateri kmetje res nahujskani od svojih duhovnih voditeljev in zapeljani — in da so imeli drugi le namen, se pošteno opiti, razvidi se namreč iz tega, ker niso sledili govrniku, in so onim zborovalcem, ki so klicali na govor dr. Benkoviča, kateri je omenjal pujskega štajera: „Proč z giftno kroto, proč z njim!“ da so torej tem vpili: „Ven z njim! Ausi mit Ihnen!“ ter so celo hoteli pograbit par zborovalcev ter jih vreči ven!

„Kmetiška zveza“ je lahko ponosna na take zborovalce! Uboji zaslepljeni kmetiški ljudje! Na Vas duševne pastirje in hinavce, ki se hlinite kmetu, padla bo še sveta jeza goljufanega slovenskega kmeta, in takrat Vam gorje!!

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 27. marca. Diplomatična zastopnika Avstro-Ogrske in Rusije sta opozorila srbsko in grško vlado na vesti, ki prihajajo zadnje čase iz Macedonije. Pomirjevalna akcija veselil ne more imeti zaželjenega

tev, ki so dozorele v tem stoletju — prodirati do reševanja skrajnih problemov; nasprotno, to je po mojem mnenju zaželjeno in potrebno.“

Ti Paulsenovi izreki so čisto taki, kakršne čitamo v Haecklu tudi. Svoboden počet svobodne misli so. Nasprotno pa je tisti Paulsenov stavek, ki ga teologi in za njimi naš „Slovenec“ s toliko slastjo navajajo, rezko in odločno naperjen zoper Haeckla. Paulsen torej stoji očitno z eno nogo v tem, z drugo pa v nasprotnem taboru. Navada pa je, da taki moze ne uživajo posebnega ugleda ne na tej ne na drugi strani. Tudi če so filozofi, ne. Quod erat demonstrandum!

Radovedni smo, če po našem odkritosrčnem „pojasnilu“ „Slovenec“ v svoji brezmejni smelosti še kedaj primaršira s Paulsenom zoper Haeckla! Če on pozabi, mi ne bomo!

Godi se mu kakor vsem, ki se delajo učene, pa se le z nagrabljenimi citati šopirijo kakor sraka s pavovim perjem. Resnica prodre vendar le na dan in končni učinek je bridko tragičen, pa ne brez tiste skeleče komične primesi, ki je znak temeljite blamaže.

uspeha, ker se čimdalje bolj množijo čete srbskih in grških ustavev.

Kmetiški pulti na Rumunskem.

Bukarešt, 27. marca. Iz Plojerna je došla vest, da hočejo kmetje napasti ondota krajeva posestva. Nemudoma je odpeljal tja bataljon vojakov.

Novo ministrstvo je izdalo v kraljevem imenu manifest na narod. Odpravi se davke na vino, zemljišni davek se reformira v prilog malim kmetom. Državna posestva in posestva dobrodelnih ustanov se bodo upravljala ali v lastni režiji ali pa se dajo direktno kmetom v najem, ne pa več židovskim izkoriščevalcem. Ljudske banke se pomnože in ojačajo, pogodbe o poljskem delu se bodo olajšale in nadzorovale, predujema za delo se ne sme vzeti več kot deset odstotkov, najemnina kmetom se zniža, ob enem pa se izda tudi zakon, da noben najemnik in nobena najemniška zadruga ne sme imeti v najemu več kot dve posestvi v obsegu do 4000 ha. Ustanove se upravni uradi, ki uredi zakone glede kmetijskih delavskih pogodb in deželna poljedelska banka, ki bo kmetom omogočevala najemanje zemljišč.

V Braili je zavladal velik strah, ker se je raznesla vest, da koraka 2000 kmetov proti mestu.

Osrednja vlada je obveščena, da so se kmetje iz Telesormana in Vlasce združili, da gredo skupno nad Bukarešto. Na svojem pomikanju postopajo strategično. Ko pridejo do vasi, ujamejo župana in občinske stražarje, nato razderejo telefon in brzojav, nakar ujetnike zopet izpuste. Njihova četa šteje nad 4000 mož. V prestolnici je že vse pripravljeno v obrambo mesta. Pred mestom je general Crainiceanu, ki je prevzel obrambo mesta, postavil straže, ki naj kmete zlepa prigovarjajo, naj se umaknejo. Ako bi kmetje ne ubogali, sprejme jih takoj vojaški oddelek s salvo.

V zbornici so bili včeraj pretresljivi prizori. V zbornico je planil posl. Voicescu v narodni noši ter ves razburjen kričal: „Rešite deželo! Propademo! Bolje je biti obešen, kakor, gledati tako usodo svoje domovine! Stotine vasi gori! Povsod rop in umor! Država se pogreza. Našim sorodnikom režejo meso s teles. Vsi smo zapadli smrti!“ Zbornice se je lotilo nepopisno razburjenje. Poslanci so raztrgali vladno predlogo, s katero bi se naj dovolilo Bukareštu najeti 23 milijonov posojila.

Črnovice, 27. marca. Puntarji so napadli posestvo kneza Lahovaryja pr Mactanesticu. Zaman je poveljnik vojaškega oddelka svaril kmete. Končno so morali vojaki streljati. Obležalo je mnogo ranjenih in mrtvih kmetov. To pa je ostale puntarje še bolj razkačilo, da so

končno premagali vojske. V boju je bil tudi poveljnik kapitan Mareš hudo ranjen. Poročnika Jolinso so ujeli ter se strašno maščevali nad njim. Zabili so ga, kakor se kolje svine, razparali srceba ter skakali po trupu, da so ga popolnoma zmečkali.

Ponoči so kmetje znova naskočili mesto Jassy, a bili so strahovito odbiti. V predmestjih, kjer žive le Židje in delavci, so se prebivalci oborožili, da se sami branijo. Po- udujejo jih vojaki, kako morajo rabiti orožje.

Budapešta, 27. marca. Neki tukajšnji večerni list je odposlal na Rumunsko posebnega poročevalca iz Bukarešta. Nemiri se čimdalje huje. V Braili so bili ponoči veliki izgredi. Vojaki so streljali. Več sto (?) kmetov je bilo ustreljenih. V Crajevi so puntarji umorili župana Stefanescu. Žide izženejo puntarji iz mest, zunaj jim slečejo vrhno obleko, jih krvavo pretepejo ter nato napol nage spode. — V Parduretu je bilo ustreljenih 50 kmetov.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 27. marca. Razneela se je vest, da odstopi naučni, prometni in vojni minister kakor tudi načelnik generalnega štaba Palizyn.

Moskva, 27. marca. Glavnega urednika „Ruskiye Vjedomosti“, dr. Grigorija Jollesa je nekdo pred njegovim stanovanjem ustrelil. Morilec je pobegnil. Dr. Jolles je bil najsposobnejši med liberalnimi ruskiimi časniki ter so ga v Poltavi brez njegove vednosti izvolili v prvo dumo.

Prestolonasledstvo v Brunšviku.

Berolin, 27. marca. Zaupno se je zvedelo, da se je pri včerajšnjem tajnem glasovanju v brunšviškem deželnem zboru izrekla večina za pruskega princa Friderika Albrehta, ne pa za meklenburškega vojvodo Albrehta.

Konflikt med Francijo in Marokom.

Pariz, 27. marca. Križarki „Lalande“ in „Jeanne d'Arc“ sta že prispeli v Tanger. Na ladjah je 3000 vojakov. Tekom današnjega dne že zasedejo najbrže Udjo. Angleška in nemška vlada sta ta sklep Francije odobrili, češ, da ni proti dogovoru maroške konference in da je treba Evropejce v Maroku varovati.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. marca.

— **Buržoazijska stranka.** Z dečki pri „Slovenec“ je težavno polemizirati! Nekaj neslanih dovtipov, pred vsem pa nekaj izmišljotin, na katere zgrade potem svoje duševitosti! Tako so pisali tudi o našem članku,

in kateremu smo se posvetovali v kandidataru v mestni svet ljubljanski. Takoj so si izmislili, da smo gosp. Kristana promovirali za doktorja — prajpote svetega pisma! — in s tem se svizali nekaj Lampetovih kruljevih šal. To je otročarija! V drugem pa se ti demokrati v talarjih zgrajejo nad „buržoazijsko stranko“. Pa se vliče temu oni sami največji buržoazisti, kateri in Slovenecov več denarja iščeajo, nego vsak kapital, kar ga je isven farških rok! Mi pa tukaj ne preobračamo nikakih kozolcev. Mi smo in ostanemo napredna meščanska stranka. In če bi taka stranka objemala se danes s Kristanom, jutri pa zopet s dr. Šusteršičem, potem bi postala politična karikatura, katera bi do življenja niti pravice — ne imela! Samo ob sebi je pa dopustno, da smemo v javnem življenju v razgovor vzeti tudi korake, s katerimi je vodstvo naše stranke globoko poseglo v usodo te stranke. Nezmotljivo ni niti vodstvo klerikalne, niti ono napredne stranke. Zategadelj je časih časnikarska kontrola potrebna in dopustna. Pri „Slovenčevih“ stranki sicer ne, tam se slepo pokore Šusteršiču in Šukljuetu, ti stari relikviji, katero so vzeli z našega smetišča! Pa se še tudi kaže, da pri klerikalcih tako ne bode šlo dalje, ker bodo drugače doživeli še več ribniških revolt. Pri nas pa je drugače! Mi si nikakor ne damo kratiti svoje časnikarske pravice, da bi tuintam ne smeli imeti svojega mnenja o tem ali onem ukrepu strankinega vodstva. Ukrep radi vpejave socijalne demokracije v mestni svet ljubljanski se nam vidi nereden. Vidi se nam, da se je ž njim prehitelo, in da se ni mislilo na to, kake posledice bi moral ukrep roditi za našo stranko sploh, in za mestno upravo posebej. Naša kritika pa ni identična z uporom. Kar zahtevamo, je, da naj se stvar iznova v razpravo vzame, pri kateri naj bo nekaj posvetovanja, tako da bodo ljubljanski zaupniki vsaj prišli do zavesti, za kaj se gre! Sedaj se je pa vse tako hitro z rokava streslo, da je bil vsak presenečen, še prej nego se je zavedelo o pomenu nasvetovane kandidature. Posvetovanje torej bodi, pa ne presenečenje! Če se večina ljubljanskih zaupnikov zopet zaljubi v Etbina Kristana in v rdeče njegove nazore, svobodno je! Pokorili se bomo, a vzlic temu bomo imeli tolažilno zavest, da smo v pravem času svarili! „Slovenec“ še kaj odgovarjati, se nam pač ne vidi vredno!

— **Politično društvo „Jednakopravnost“ v Idriji** prosi za objavo naslednjih vrst: Na poročila naših zaupnikov iz različnih krajev vrhniško-lokaško-cerkniško-idrijskega volilnega okraja o strastni, nepošteni in bahati agitaciji nasprotnikov in njihovega časopisja, prosimo naše somišljenike, naj se nikaar ne dajo begati, marveč naj nemoteno in tem vztrajneje vrše

in naj vsak po svojih močeh mirno in trezno deluje za našega kandidata Ivana Grudna. Več se bodemo pogovorili na shodih, ki jih v vsakem večjem kraju priredi naše društvo. Odbor političnega društva „Jednakopravnost“ v Idriji.

— **Občinski odbor občine Delo nad Idrijo** je v svoji zadnji seji dne 23. t. m. sklenil poslati in poslati kandidatu našega okraja gosp. Ivanu Grudnu pismo, v katerem z veseljem pozdravlja kandidataro občana g. Grudna, poudarjajoč, da stavi svoje popolno zaupanje v njegovo osebo. Pismo je podpisalo vseh enajst navzočih odborikov.

— **Klerikali v Radečah pri Židanem mestu** so imeli 24. marca shod, katerega se je udeležilo kakih 60 oseb, mož, žensk, otrok in berščev. Na čelu tej ogromni množici sta bila domači župnik in kaplan, bivši poslanec Povše in klerikalni general Rižnar. Govoril je g. Povše, ki je na dolgo in na široko razpravljal o svojem poprejšnjem delovanju v drž. zboru in obetal ljudem, če ga zopet volijo, z'ate gradove.

— **Protest zoper novi volilni red za deželni zbor goriški.** Občinski odbor v Kobariidu je sklenil naslednji protest: Občinsko starejšinstvo trga Kobariid soglasno protestira proti tako krivičnemu razširjenju volilne pravice, kakršna je bila z ozirom na dvetretjinsko večino slovenskega prebivalstva dežele sprejeta v letošnjem zasedanju deželnega zbora. Občinsko starejšinstvo ni načelno proti razširjenju volilne pravice na dosedaj brezpravne elemente, če se to uredi tako, da bodo Slovenci primerno številu zastopani na podlagi enake in splošne volilne pravice. Naroča se županstvu, da ta protest prijavi na pristojnem mestu.

— **Aktualnost celovškega „Mira“** se kaže v tem, da je uredništvo priobčilo dne 24. t. m. poročilo o „senzacionalnih svinjarijah“, ki so se razpravljele pred celovškoo sodnijo dne 3. t. m. Vsled naše dobrohotne novice o tej nemarnosti je postal urednik v svoji onemogli jezi — otročji in netakten pa tudi — nedosleden, ker bije z notico, v kateri napada naš list in našega vestnega sotrudnika, — samega sebe po zobeh. Odraka „svinjarijam“, — ta beseda mu posebno ugaja — važnost in aktualnost, a pri tem jih popisuje sam, dasi pozno, prav na široko in debeleto namigava v svoji skrajno smešni in otročji jezici, da je „neki koroški Slovenec“, ki ga ima za pisca dotične naše novice, hodil — čujta! — na nemške predpustne plesne zabave — o groza! ... Sapientia sat!

— **Nov atentat na slovenski jezik.** Goriški nadškof je pred kratki izdal okrožnico, v kateri prepoveduje pri pogrebnih peti v cerkvi pesmi „Jamica tiha“.

— Dalje v prilogi.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Med vednim bojevanjem so tekli tedni in meseci. Celo leto je že oblegal Mustafa-paša Famagusto in ni še bil zavzel niti ene utrdbe. Toda turški topovi so bili sčasoma napravili v obleganem mestu strahovito škodo in ustvarili razmere, ki se niso dale vzdržati. Topovi niso samo porušili premnogo poslopij, nego pobili tudi mnogo ljudi. Nastale so bolezni, ki so divjale med meščanstvom in med vojaštvom. Pogum, s katerim se je vse prebivalstvo zoperstavljalo turškim napadom celo leto, je začel ginevati tudi med vojaštvom in Antonio Bragadino je začel misliti, da bo morda ves njegov trud zaman in da napoči kmalu dan, ko se bo nad razvalinami te zadnje beneške postojanke na Cipru zasvetil polumeseč.

Ker od beneške republike ni in ni bilo pričakovati pomoči, je Bragadino na vse načine poskušal pridobiti pirate za boj zoper Turke. Ladislav Gjačić, sin piratskega kralja, je bil v njegovih rokah. Koj prvi dan, ko je Kržan izročil Bragadino ujetega La-

dislava, je beneški proveditor začel nagovarjati svojega jetnika, naj izposljuje, da pridejo piratje Famagusti na pomoč. Ladislav je bil pripravljen, zbrati vse pirate in priti s 300 ladjami pred oblegano mesto, toda stavil je en pogoj, ki ga Bragadino ni mogel izpolniti. Ladislav je zahteval, da mu Bragadino izroči „na milost in nemilost“ — plemiča Andreja Kržana in njegovega slugo. Od te zahteve ni odnehal in kadar mu je Bragadino ponujal bogata plačila in visoka odlikovanja, se je Ladislav le zaničljivo nasmehnil in odmahnil z roko.

— Svojo ženo hočem dobiti, je rekel pri takih prilikah, a ker vesta zanjo samo Kržan in njegov sluga, zato zahtevam, da mi ju darujete.

Ako mu je Bragadino očital, da je vse to le pretveza in da zahteva Kržana in Tomo, da bi se nad njima maščeval, ker sta ga ujela, ni Ladislav tajil, da je to res, a vselej je izjavil, da se odpove vsakemu maščevanju, ako mu izroči Kržan Asunto.

— Če mi izročite mojo ženo, pripeljem 300 piratskih ladij in se bom ž njimi bojeval za Vas, dokler se zadnja ne potopi — drugače pa ne ganem nobenega prsta in če mi danes vsamete glavo.

To je bil vedno konec vseh izjav Ladislava Gjačića in nobeno prigovarjanje in nobena grožnja ni izpremenila tega njegovega sklepa.

Čim huje se je godilo oblegani Famagusti, čim silovitejši so bili turški napadi in čim bolj je pešal odpor beneške posadke, toliko silnejše je Antonio Bragadino rotil in prosil sina piratskega kralja za pomoč, a toliko pogostejše je začel misliti, da stori prav, če žrtvuje koristim svoje domovine in mesta ter njega prebivalstva — Andreja Kržana in njegovega sluga.

Kržan ni o vsem tem ničesar vedel. Prišel je le redkokdaj v mesto, saj je imel sčasoma vse večje in večje težave, preskrbljevati Famagusto z živili in dobiti novega moštva za beneško armado, zakaj čedalje mnogobrojnejša turška armada je polagoma zasedla vse važnejše postojanke na otoku in le še v oddaljenjih dolinah in v hribih je bilo mogoče dobiti ljudi in živil.

Tudi tedaj ni Kržan še ničesar slutil, ko ga je začel proveditore izpraševati po Asunti. Ker je Bragadino izpraševal previdno, mu je Kržan svaupl ter mu razodel, da ljubi Asunto Dall Ferro in da se hoče s njo poro-

čiti, čim bo papež ujen zakon z Ladislavom Gjačićem razveljavil. Povedal je Bragadinu vse, zamolčal mu je samo eno — kje da se mudi Asunta. Čim bolj je Bragadino poizvedoval po Asunti, toliko trdovratnejše je Kržan molčal o skrivališču svoje neveste, dasi tudi zdaj ni slutil, kake zahteve je Ladislav Gjačić postavil in kaki temni naklepi so se porajali v duši proveditorja Bragadina.

Bilo je koncem julija 1471. Famagusta že ni bila več podobna mestu, nego še velikanskemu kupu razvalin. Samo kamenite utrdbe so bile še v dobrem stanju in močne, kajti prebivalstvo je moralo sproti popravljati vsako škodo, ki so jo povzročile turške krogle. Živila so se delila samo še enkrat na dan in da bi bilo kar najdalje mogoče ž njimi izhajati, je Bragadino, ker ni mogel nobenega možkega pogrešati, prisilil vse ženske, brez ozira na stan in imetje, da so morale loviti ribe tako-rekoč v ognju, ker so turške ladje neprenehoma streljale na dotične čolne.

Sila je bila velika. Samo strah pred smrtjo, le bojazen, da pokoljejo Turki vse, je dajala prebivalstvu še toliko notranje moči, da je k ljubovalu

„Blagor mu“ in „Nad zvezdami“. Ako se te pesmi žele peti na grobu pokojnikom, se mora dobiti za vsak slučaj posebej dovoljenje dotičnika, kamor spada pokopališče. Ta odredba je atentat na slovenski jezik. Nedolžne pesnice, v katerih se pokojnikov duši želi mir in pokoj v tistem smislu, v kakršnem mu ga želi rimsko katoliška cerkev v svojih molitvah, posebno v znanem „Requiem aeternam“, pesnice, v katerih se izraža upanje, da se snidemo po smrti v nebesih s pokojnikom, so prepovedane od goriškega nadškofa. Zakaj so prepovedane? Ker so slovenske! Ven iz cerkve slovenski jezik, zaprimo vsa vrata pred njim, to je geslo latinizatorjev, ki se drugače v potu svojega obraza hlinijo, da bi dokazali, kako iskreno ljubijo slovenščino, kako jo povsod negujejo in ščitijo. Pravimo: Kdor zametuje materni jezik, pa bodi tudi rimsko katoliški nadškof, izdaja svoj narod in je hlapec tujcev! Goriškemu nadškofu Sedeju se gotovo ne bi podrl njegov nadškofovsko stol, ako bi se pele omenjene pesmi v cerkvi, kot so se doslej, a strupena rimska sovražnost do vsega, kar je slovensko, mu narekuje, da prepoveduje slovenskim pogrebem v materinem jeziku želeči ljubljenej nemu pokojniku pokojin mir! Sramota za takega cerkvenega dostojanstvenika!

Brežiške narodne razmere.

Píše se nam: V Brežicah „deluje“ že dolgo let neki možek, ki je v zadnjem času obesil si na vrat politični-strankarski zvonček in postal eden glavnih delavcev za Kmetstvo zvezo. Pravezprijav je tako neznanca in zakonita oseba, da ne bi zaslužila imenovanja biti v javnosti. Pa ker že toliko na solnce sili in ker ne da miru za kulisami, naj ji bo teh par vrstic posvečenih: Po temnih dneh v mladosti — zakrij si Slovenija oči — vstopi „nadbudni“ mladenič v pisarno uglednega moža v Brežicah. Po dobrikanju in prilizovanju pridobil si je tekom let toliko zaupanja, da so se morale stranke najprvo pri njem oglašati. S krutim nastopanjem in surovim obnašanjem je zasejal med ljudstvom sovraštvo do sebe in do pisarne, s čimer je pač slabo povračeval svojemu gospodarju dobrohotno naklonjenost. Ljudstvo tudi govori, da je v nekaterih stvarih, ki se tičejo njegove stroke, posebno brihtna glava. Kakor je postal v vztrajni službi preširen, postavil se je že na političnem polju, kajti ptič zletel iz gnezda, ko mu zraste perje. Podal se je na žurnalistiko, ki mu je tako srečnih plodov donesla, da se še danes nekdanji urednik nekega uglednega študentskega lista hvaležno spominja trimesečnega ričeta, v katerega ga je

turškim napadom. Mestni velikaši so proveditorju Bragadinu opetovano prigovarjali, naj se pripravi na kapitulacijo. Vse gorečnejše so ga prosili, naj ponudi Turkom kapitulacijo s pogojem, naj prizanesle prebivalstvu in mu pustijo vsaj življenje.

Antonio Bragadino je imel na vsa taka nagovarjanja in siljenja le en odgovor:

— Nikdar! Zastava sv. Marka se ne bo dobrovoljno umaknila polumeseču.

V dnevih te velike sile za Famagusto je dobil Andrej Kržan pismeno naročilo, naj pride čim prej v mesto. Odzval se je takoj temu povabilu in kmalu je stal v prostorni pritlični sobi, kjer je prebival Antonio Bragadino in ki je bila še edini porabni prostor v nekdanji ponosni kraljevsko opremljeni palači.

Bragadino, ki je bil sicer vedno miren in hladno preudaren, je bil ta dan vidno razburjen. Pojasnjeval je Kržanu obširno položaj Famaguste. Ponavljal se je pogostoma, kakor bi sprva hotel povedati, kar je že povedal, zlasti je vedno in vedno dokazoval, da na pomoč od beneške republike še nekaj mesecev ni upati, niti od kake druge države ter da mora zaradi tega obdoli vsak posameznik doprinesiti tudi največji žrtev.

ta politični učenjak pripravil. Potisnil je svojega šefa, ki ni bil zavzet za tako nevarna podjetja, v kot in začel je sam voditi politične vajeti brežičkih Slovencev. Vodil jih je tako spretno in tako umetno, da so le po njegovi krivdi propali v volitvah za okrajni zastop in izgubili okrajni šolski svet za celih devet let. V tem si je omenjeni gospod pač ustvaril vedni spomenik, ki bo še posebejim rodovom kazal, kako se mora stroka in politika razumeti. Tudi v posojilnico je našel ta junak svojo pot. Ta zavod mu je posebno prirastil na srce. Pa kratki so bili slave dnevi, le eno leto je trajalo njegovo absolutistično kraljevanje; „roč je doba zlata, zaprta posojilniška so vrata.“ Sladka se mu je zazdela služba posojilniškega tajnika. Obljubil je vsem maščevanje in smrt, ki mu ne privoščijo tega. Dobil je novega šefa. Sladka prijatelja sta si; drug drugemu desna roka, in tako složno in skupno kakor prava bratca delata v neusahljiv prid in korist slovenske postojanke v Brežicah. Razdor in prepir v lastnem taboru, udrihanje po lastnih osebah, intrige za hrbtom, uničevanje zaupanja in osebnega ugleda, blatenje in sramotenje v časopisih, tako da narodni nasprotniki od veselja poskakujejo in pravijo, da imajo sedaj v Brežicah „Schonzeit“, so uspehi takega oduševalnega dela. Čez trupla svojcev je pot do boja proti narodnim neprijateljem po mnenju brežičkih politikov-moderianov. Zastrupiti mir in družabno in družbinsko življenje — je njihova deviza.

— Kregarjev shod na Opekarski cesti. Kakor smo že poročali, je priredil snodi klerikalni kandidat pasar Kregar zaupni shod v Kotnikovi gostilni na Opekarski cesti. Z njim bi moral priti tudi klerikalni prorok Janez Evangelist Krek. Toda prišla je na vabilih določena ura, a Kreka ni bilo, samo Kregar je oblastno sedel v mali sobici ter si jezno vihral brke, ker je došlo njegovih zaupnikov toliko, da jih je lahko preštel na prstih svojih rok. Ko sta prišla še trnovski kaplan Köhler in znani Moškerč, je bila družba kompletna in natak Kregar je otvoril shod. Kregarju je bilo v mali sobici pretresno, zato je zahteval, naj se v bodoče pri takih prilikah, kadar bo on govoril, odpro vrata v vežo in okna, da bi njegov fulminantni govor slišali tudi drugi, ki niso prišli v zborovalno sobico. Nato je jel prodajati svojo modrost in vezati tiste otrobe, ki jih je že tolikokrat vezal, a še nikdar ne zvezal. Ko je začel udrihati po socialno demokratskem kandidatu Kopaču, se je oglašil neki bivši železničar Albrecht, ki je Kopača zagovarjal zato, ker je bil on prav štirinajst dni kasneje odpuščen iz službe kakor Kopač. Dasi je bil mož sprva hud, se je kasneje vendar potolažil in se celo Kregarju ponudil, da mu pre-

— Menim, da kakor jaz, je vsak posamezen vojak pripravljen žrtvovati imetje, kri in življenje za republiko beneško, se je oglašil Kržan, ko je Bragadino iznova začel govoriti o potrebi požrtvovalnosti. Na vojaštvo in prebivalstvo se lahko zanesete. Nobena žrtev ni prevelika, da se obvaruje Famagusto.

Bragadino je položil Kržanu roko na ramo, mu pogledal globoko v oči, in potem s slovesnim poudarkom rekel:

— Veseli me, plemič Kržan, da sem to slišal iz Vaših ust, zakaj usoda Famaguste je v Vaših rokah.

— V mojih rokah? je v brezmejnem začudenju vprašal Kržan. Kako je to mogoče? In ne da bi čakal odgovora, je dostavil: Pripravljen sem storiti vse, kar je v mojih močeh, da rešim Famagusto.

— Če je tako, plemič Kržan, potem vrnite Ladislavu Gjačiču njegovo ženo. Pri teh besedah je Kržan skoro omahnil. Kri mu je zastala in gledal je Bragadina, kakor da ni verjel, da je prav slišal.

— Sedite, prijatelj, in poslušajte me do konca, je čez nekaj hipov izpregovoril Bragadino in potisnil Kržana nazaj na stol. Uvideli bode, da je moja zahteva upravičena.

(Dalje prih.)

skrbi 40 volilcev, če mu kupi „nov gvan“. Če se je kupčija med Kregarjem in Albrehtom posočila, ne vemo. Najbrže bo Kregar saman računil na 40 volilcev, Albreht pa na „nov gvan“. Ko se je Kregar iskalo basal, je nastopil kaplan Köhler, ki je naznanil, da bo na Veliko noč dopoldne ob desetih govoril „naš kandidat“ Kregar, ter jel deliti med navzoče listke, s katerimi se Krakovčani in Trnovčani vabijo na nedeljski Kregarjev shod; pridružil je navzoče, naj agitirajo za nedeljski sestanek, ter jih rotil, naj dobljene listke ne prično preje razdeljevati, kakor v soboto, češ, da ne bodo nasprotniki prehitro zvedeli o nameravanem shodu. S tem je bil konventikel končan. Zborovalci so se Kregarju v obraz smejali, ko je vezal otrobe, in neki hudomušnež ga je celo vprašal, čemu se že sedaj tako napihuje, ko je še vendar časa dovolj do 14. maja, ko se bo tako ali tako razpočil. Kregar ni na to nič odgovoril, samo krepo je pogledal, si zavihal brke in izgubil v temno noč s Köhlerjem, Gostinčarjem in Moškercem. V ponedeljek namerava kandidat pasar govoriti svojo „programno besedo“ pri Marčanu na Rimski cesti pri „medvedji pojedini“.

— Ureditve plač poštnih uslužbencev. Včeraj je bilo obelodanjenih več odredb trgovskega ministrstva glede ureditve plač poštnih uslužbencev, ki ne spadajo pravzaprav k pravam državnim uradnikom. Ti poštni uslužbenici so poštariji, poštni ekspedijenti, poštni oficijanti, poštni oficijantnje in poštni mehaniški pomočniki. Pri poštarijih se zvišajo krajevne doklade in sicer znaša to zvišanje splošno 100 K, v krajih nad 80.000 prebivalcev pa 155 do 180 K, kar odločujejo službena leta. Poštni ekspedijenti dobe 60 K letnega pobiljska. Poštni oficijanti, oficijantnje in mehaniški pomočniki dobe zboljšanje v dvojnem oziru. Pomaknitev v višji plačilni razred ali na višjo plačilno stopinjo se izvrši že po treh in ne kakor doslej po štirih letih. Plača se zviša: poštnim oficijantom na Dunaju in drugih doslej obstoječih krajevnih razredih za 60 do 100 kron, mehaniškim pomočnikom povprečno po 80 K, izmed poštnih oficijantinj pa dobe le one zvišano plačo, ki so v nižjih službenih razredih in od pomaknitev v višje razrede oziroma stopinje nimajo nobene koristi. Za poštno oficijantnje se je ustanovil poleg tega še en službeni razred s primerno zvišano plačo.

— Državnozbornski kandidati za mesto Gradec so sledeči: 1. okraj profesor in deželni odbornik dr. Hofmann-Wellenhof, 2. okraj železniški minister dr. pl. Derschatta, 3. okraj pozlatar Jos. Haackl in 4. okraj dr. Alfred Görtler.

— Iz gozdarske službe. Gozdarski praktikant Vladimir Šuklje je imenovan za gozdarskega nadzorniškega komisarja II. razreda.

— Banket na čast hrvatskim profesorjem, ki so predavali v „Akademiji“, je bil dal v nedeljo zvečer gospod župan Hribar. Povabljen je bil ves odbor „Akademije“. Na banketu sta bila odlična gosta: gosp. dr. Franjo pl. Marković, ki je tisti večer predaval o Gregorčiču, ter gosp. dr. Janeček, ki je imel drugi dan zadnje predavanje v tej sezoni. Gosp. župan se je s toplimi besedami zahvalil hrvatskim učencem, ki so v pretekli sezoni predavali v Ljubljani, zahvalil se je zagrebškemu vseučilišču, ki nam jih je poslalo ter posebej še dr. Markoviču, ki je ravno kar duhovito govoril o našem Gregorčiču! Nazdravil je gospod župan tudi dr. Janečku. Na banketu so govorili: dr. Marković, dr. Janeček, dr. Ravnihar, dr. Ilešič in Pavel Grošelj.

— Naše ženske in naše društvo. „Splošno slovensko žensko društvo“ obstoja sedaj že šest let. V tem času je izpodbilo že marsikak predsodek ter si pridobilo skoraj v vseh krogih ljubljanskega občinstva najtoplejše simpatije. Okrog društva so zbrane agilne delavne moči, ki se popolnoma zavedajo svoje resne naloge. Tu se zbirajo Slovenke vseh slojev, tu je dobrodošla vsaka slovenska žena in vsako slovensko dekle! To bodi povedano enkrat za vselej. Društvo deluje skromno in brez bučne reklame ter ni nikdar razpočiljalo kakih posebnih vabil k vstopu v društvo. Vsaka za-

vedna Slovenka se pač sama zaveda, da je njena dolžnost in njena potreba, vstopiti v vrste „Splošnega slovenskega ženskega društva“, kjer je sprejeta vsekar prijateljsko in kjer ima priliko delovati v prid slovenskega naroda. V slogi je moč in le z združenimi močmi je možno kaj doseči. Vse one Slovenke, ki še niso članice društva, lahko pristopijo v društveni knjižnici na Rimski cesti št. 9 ob ponedeljkih in četrtkih od štete do osme ure zvečer.

— Članarina znaša 2 kroni, vpisnina 40 vinarjev.

— Slovenke in Čehinje. Dasi Češka pravzaprav ni tako daleč od nas, se Slovenke in Čehinje skoraj nič ne poznajo. One ne vedo ničesar o nas in me skoraj ničesar o njih. Bolj so nam tuje kot n. pr. Nemke, dasi so hčere bratskega naroda. Že davno bi se bile morale seznaniti Slovenke in Čehinje; bilo bi to zlasti za nas velike koristi in velikega pomena. Češka žena si je stavila veliko nalogo, zaveda se svojih dolžnosti, ki jih ima izvrševati med svojim narodom, ve, da je mogočen steber, na katerega se naslanja velik del društvenega življenja v kulturnem, političnem in socialnem oziru, ve, da je in mora biti zvesta tovarišica moža, kajtije moštvo in ženstvo združeno more doseči zares velike cilje ter dovesti narod do visoke kulture in do blagostanja. Mislim, da bi se zato mogli moški in ženske pri srečnejših, vztrajnejših in mnogoštevilnejših Čehih prav mnogo učiti. Posebej pa naj bi slovensko ženstvo napelo vse moči, da pohliti v čim največjem številu o priliki vsesokolskega zleta v zlato Prago, kjer nas bodo Čehinje sprejele s sestrsko ljubeznijo ter nam pokazale, kako velik je njih delokrog in kako uspešno je njih delovanje. Tako lepe prilike ne bo kmalu zopet, kot ob vsesokolskem zletu, ko bodo veljala vožnja v Prago in nazaj v III. razredu 20 K 50 vin. Slovenke, ne zamudite te prelepe prilike, pohitite koncem junija v posete k ljubim sestram Čehinjam. Če se oglasi zadostno število Slovenk, namerava „Splošno slovensko društvo“ aranžirati sestanek češkega in slovenskega ženstva. Oglase sprejema odbor „Spl. slov. žensk. društva“ v Ljubljani.

— Društvo slovenskih učiteljic je imelo včeraj popoldne prav izobno obiskan letošnji občini zbor v mestni deklinski osemrazrednici. Zborovanje je otvorila predsednica gđ. Drolova, ki je najprisernejše pozdravila zborovalke, zlasti pa okrajnega šolskega nadzornika g. Maierja. V nadaljnjem govoru je poudarjala, da ne more poročati veselih poročil. Prošnja za izboljšanje plač učiteljicam čaka še vedno rešitve, dočim so se duhovnikom in učiteljcem zvišale njih boljše plače. Tudi še ni rešena prošnja za brezplačno ali vsaj znižano ceno v bolnišnici za učiteljice. Da bodo slovenske učiteljice dosegle to, kar jim po vseh pravicah in postavah gre, se morajo organizirati v močno falango. Potem bo imelo njih društvo moč in splošen ugled. Ko se je predsednica spominjala umrle članice gđ. Hacinove, ki jo je pobrila učiteljska bolezen, jetika, so se zborovalke vzdignile s sedežev. Nato je gđna. Mehletova obravnavala privedopisno sliko „Krt“ temeljito in vestno ter žela zato splošno priznanje in pohvalo. O delovanju društva je poročala tajnica gđ. Miklavčičeva. Šibala je brezbriznost nekaterih učiteljic, ki ne pristopijo k društvu. 380 je vseh učiteljic na Kranjskem, članic je pa komaj tretjina. Misel na ustanovitve zavetišča za učiteljice in zdravljenje na jugu se ne more uresničiti, ker se učiteljice ne brigajo za svoj lastni prid. Gornjica je priporočala zborovalkam spis gđne. Zupančičeve glede organizacije hrvatskih učiteljic in pozivljala svoje kolegije, naj bi se vendar združile vse. Govorila je nato, kako povsod po svetu ženstvo nastaja in z uspehom zahteva svojih pravic. Zakaj bi slovenske učiteljice zaostajale za njim? (Hrupno odobranje). O denarnem stanju je poročala blagajničarka gđ. Maroutova. Vseh dohodkov je bilo 324 K 30 vin., stroškov pa 226 K 84 vin.; torej je prebitka 97 K 44 vin. Skupno denarno premoženje društva znaša 1292 kron 36 vin.; rezervni fond ima 858 kron 68 vin. Poročilo se je odobrilo, ker so preglednice računov našle vse račune v redu. Pri navetih in predlogih se je vnela živahna debata o potrebi večkratnih sestankov učiteljic. Izražala se je želja, da bi se ustanovili jourfixi ne samo v Ljubljani, ampak tudi v drugih krajih ob železnici, da bi se kdaj priredil kak koncert v prid društva. Splošno se je poudarjalo, da se malo stori za osebo korist. Ko se ni nobena zborovalka več oglašila k besedi, je zaključila gđ. predsednica zborovanje, zahvalivši se gđ. Mehletovi za njeno vzorno sestavljeno obravnavanje ter gospem in gospodičnam poverjenicam, ki pomagajo odboru pri njegovem težavnem poslu.

— „Presveti“ so darovali vrsto lepih knjig gg.: phil. Breznik J. iz Kamnika, Josin E., ces. kr. deželni blagajnik iz Ljubljane, Stele I. iz Kamnika, dr. Volčič E., o. kr. deželni sodni svetnik iz Novega mesta. G. Josin E. je podaril društvu tudi 2 K in knjižniške namene. Imenovanim gg. darovateljem iskrena odbor iskreno zahvalo. Vivant sequentes!

— Državni uradniki, profesorji in učitelji dobe s 1. aprilom t. l. nekaj izboljšano plačo. Ali ne bi bilo umestno, da bi se mi spomnili pri prejetju ob tej priliki naše prekoristne družbe sv. Cirila in Metode in darovali vsak po eno ali kdor more tudi po dve kroni? Posnemajmo vrle brate Čehi, ki pri vsaki taki priliko mislijo na svojo šolsko družbo.

— Gospa Danilova, odlična in za razvoj slovenske drame prezaslužena igralka, je dobila povabilo na gostovanje v Zagreb. Nastopila bo dne 6. in 7. aprila. Veseli nas, da je toli izborna umetnica slovenskega gledališča dobila priliko, pokazati svoje zmožnosti na zagrebškem gledališču.

— Javno predavanje. V petek ob 8. uri zvečer bo predaval g. Ant. Čhráska v zimski dvorani „pri Maliču“ (Hotel Stadt Wien) o temi: „Kristusova smrt na križu.“ Bode se tudi pelo. Vstop prost.

— V pokritje defecita pri „Glasbeni Matici“ je poslal g. Leo Rogl znesek 12 K, katerega je nabral v lovski družbi, spominjajoči se rajnega g. Ivana Seuniga.

— Za pisarniške oficijante so vsled naredbe skupnega ministrstva z dne 24. t. m. imenovani vsi v državnih uradih (sodnih, finančnih in političnih oblastvih), stalno nameščeni sedanji pisarniški pomočniki, drugo provizorno pisarniško osebo obojega spola pa pisarniškim pomočnikom. Obenem so se zvišali tudi službeni prejemki, in sicer: oficijantom za letnih 80 K, pisarniškim pomočnikom pa za 30 vin. na dan. Zvišali so se tudi pokojninski nastavki. Trud, ki si ga je za to akcijo naložila velika stanovska organizacija, se je s tem šele malo poplačal ter bode treba še velike požrtvovalnosti, da se stališče državnega pomožnega pisarniškega obojega uredi zakonitim putem, saj nas vlada sama po izjavi ministrstva priznava uradnikom, a le iz ekonomičnih ozirih države ne dovoli naših opravičenih zahtev. Da se to dosega še ni moglo doseči, je bila kriva deloma dosedaj še pomanjkljiva organizacija, deloma še neorganizovani kolegi, ki se, dasi so deželni vseski dosedanji stanovskega izboljšanja, še ne zavedajo velike potrebe skupne stanovske organizacije. Vsak kolega naj stori svojo dolžnost ter takoj pristopi k organizaciji, kajti le na ta način je upati, da se doseže zaželeni cilj. Pričakujemo pa tudi od naših bodočih poslancev, da se resneje kot dosedaj zavzamejo za uresničenje naših zahtev, mi pa bomo znali ceniti njih naklonjenost — ob času volitev. „Deželno društvo državnih pisarniških oficijantov in pomočnikov za Kranjsko v Ljubljani“.

— Shod interesentov pri Sv. Luciji. V ponedeljek 25. t. m. se je vršil ob 1. uri popoldne v dvorani gostilničarja Vuge shod interesentov za železnično progo Vrhnike-Idrjja-Sv. Lucija, ki ga je sklical konsorj za gradbo te proge. Na shod je došlo premnogo ljudstva, vse občine na Goriškem, ki jih zadeva nameravana železnična zveza, so bile zastopane po svojih stareštvih, obilo je bilo udeležnikov iz Gorice in Goriške sploh. Izmed članov konzorcija so bili navzoči predsednik ljubljanski župan Ivan Hribar, G. Jelovšek z Vrhnike in notar A. Pegan iz Idrije, od strani dež. odbora goriškega deželni odbor-profesor Berbuč, dalje so bili na shodu poslanca dr. Treo in dr. Gregorčič in mnogo drugih odličnjakov z Goriškega. Zborovanje otvori predsednik konzorcija župan Hribar, zahvali prisrčno zborovalce za udeležbo in predlaga za predsednika shodu dež. odbornika Berbuča, kar se z odobravanjem sprejme. Dež. odbornik se iskreno zahvali za izkazano mu zaupanje, naglašava važnost zborovanja, imenuje za zapisničarja Josipa Novaka iz Idrije in poda besedo županu Ivanu Hribarju iz Ljubljane. Župan Hribar v početku daljšega zanimivega poročila o dosedanjem delovanju konzorcija poudarja, da je gradba železnice iz Vrhnike mimo Idrije do Sv. Lucije edino gospodarstva zadeva in je pri tem vsaka politika izjužena, to mu je dolžnost poudarjati, ker se je od neke strani hotelo to zadevo spravljati v zvezo s političnimi vprašanji. Inicijativo za shod so dali Idrjčani, ki jih železnica najbolj interesuje, hoteli pa so tudi prisadeti kraji na Goriškem čuti, v kakem štadiju se nahaja gradba proge z Vrhnike preko Idrije do Sv. Lucije. Konzorcij za izvršitev predpravnih del za gradbo te proge se je konstituiral l. 1901 in je že l. 1904

predložil načrte za delno progro Vrhnika-Idrije železniškemu ministrstvu, ki pa je izjavilo, da bi bila zgradba te proge, ki bi stala 12 milijonov kron, predraga. Med tem se je gradila druga železniška zveza s Trstom po Soški dolini in nastala je misel, zvezati postajo Sv. Lucija na novi progi čez Idrijo z Vrhniko, in ker so se še drugi krogi zavzeli za tako progro, je bilo tej tudi železniško ministrstvo bolj naklonjeno. In dasi bi bila železniška zveza mesta Idrije nedoglednega pomena za erarični rudnik, vendar konzorcij ni našel pravega meevanja za gradbo železnice v Idrijo pri poljedelskem ministrstvu, ki ni hotelo dovoliti niti male podpore za napravo načrtov. Za progro do Sv. Lucije pa se je zanimal gorški deželni zbor odnosno odbor, posebno odbornik prof. Berbuč, ki je obljubil konzorciju svojo pomoč. Konzorcij je nato vložil prošnjo za izvršitev predpripravnih del od Idrije do goriške meje, gorški deželni odbor pa za progro od Sv. Lucije po idrijski dolini mimo Želina do kranjske meje. Po mnogih osebnih in pismenih urgencah pri različnih uradih je železnično ministrstvo pred kratkim poddelilo tako konzorciju kakor deželnemu odboru goriškemu koncesijo za napravo načrtov od Idrije mimo Želina do Sv. Lucije. Letos se bo torej že pričelo za napravo generalnih načrtov in upa, da se bo našlo potrebne podpore pri lokalnih faktorjih. Občine, ki bodo z nameravano progro prizadete, pa naj s prošnjami za železnico podpro prizadevanje konzorcija. Končno prosila, da se priglasi za besedo, kdor ima kako željo ali želi pojasniti. Z navdušenim odobrevanjem je bilo vzeto na znanje poročilo župana Iv. Hribarja. Deželni odbornik Berbuč opozarja na dosedanje marljivo in uspešno delovanje konzorcija, predlaga, da se mu izreče in zlasti njegovemu predsedniku županu Iv. Hribarju najsrdečnejša zahvala. Predlog je bil soglasno s frenetičnim odobrevanjem sprejet. Na želje zborovalcev predlaga poslanec dr. Treo sledečo resolucijo: "Shod interesentov za zgradbo železnice Idrija-Sv. Lucija izreka nujno potrebo, da se nameravana železnica izpelje od Idrije po idrijski dolini mimo Želina do Sv. Lucije z vpoštevovanjem nadaljevanja Sv. Lucija-Tolmin-Kobarid-Bovec." Resolucija se soglasno sprejme. Ker se ni nihče oglašil več za besedo, se predsednik dež. odbornik Berbuč zahvaljuje sklicatelju shoda in vsem udeležnikom s prošnjo, da vsak v svojem krogu po svojih močeh deluje na to, da bo čim prej stekla nova železnica, ki donese dotičnim pokrajnam boljše blagostanje, deluje pa se naj brez hrupa, mirno in vztrajno. Nato zaključí pomembno zborovanje.

Roditeljski večer. Pravgprav roditeljski popoldan je bil dne 19. t. m. v smledniški šoli v kranjskem šolskem okraju. Šolska soba drugega razreda je bila prepolna — došlo je bilo na ta popoldan blizu 200 staršev domačega in pirniškega šolskega okoliša in nekaj tovarišev-sosedov. Ta roditeljski popoldan je priredil Andrej Rape, ondetni nadučitelj, ki je pojasnil poslušalkam in poslušalcem pomen takih večerov ali popoldnih, razložil v razumljivih slikah, kaj je vzgoja. Govor so poslušali roditelji z vso pozornostjo ker je bil ves jako zanimiv, dovolj poljuden in govorniško popolnoma gladek.

Čebelarški shod. Dne 25. t. m. se je vršil pri g. pl. Premersteinu v Jeličnemvrhu čebelarški shod, takorekno z namenom ustanoviti v našem okraju podružnico osrednega čebelarškega društva. Radi tega je prišel iz Ljubljane g. nadučitelj Likozar, ki je v daljšem govoru spodbujal udeležnike tega shoda k ustanovitvi podružnice, poudarjaljoč, da bi bila ta velikega pomena za povzdigo čebeloreje tu pri nas. Na shod je prišlo od blizu in daleč nad 50 čebelarjev. Uspeh, ki ga je imel govor g. Likozarja, je bil tak, da se je isti dan ustanovila podružnica, koje predsednikom je bil izvoljen g. Kajetan pl. Premerstein, dočim se je ostali odbor sestavil iz sledečih članov: Fran Nagode, podpredsednik, Štefan pl. Premerstein, tajnik in blagajnik ter Rafael Gostiša, Ivan Rupnik, Martin Felc in Janez Pausič. Poudarjati se mora tudi, da je bil shod, katerega se je udeležilo nad 50 čebelarjev ter pristopilo nad 20 teh k podružnici, vsekarim impozanten in priča, da je v našem okraju čebeloreja precej razvita, priča pa tudi o naših naprednih čebelarjih.

Za „Sokolaki dom“ v Zireh so darovali: gospe Amalija Šile in Jerica Kavčič po 5 K; Ivana Kavčič 40 h. Jera Kavčič 1 K. Gospodine Ivana Kušar, Mici Oblak, Zofija Božič po 2 K. Gospodje: Andrej Demšar 5 K; Anton Kolenc 1 K, Matevž Demšar 50 h, Ivan in Ignacij Tušar skupno v znesku 49 h. — Vsem cenj. darovalcem izreka odbor najpresrdejnijo zahvalo.

Velik gozdni požar. 23. t. m. si je 76letni delavec Jernej Žila in

Rasrtega pri Senožcah hotel v gozdiču na Nanosu speči krompir. Valed burje se je pa ogenj razširil in uničil okoli 60 oralov gozda. Škode je 6700 K.

Preb. i njim! In Savinske doline se nam piše: Adlatus in priganjač celjskega Goriška, znanega bojovitega celjskega vikarja, pobič Schöff, postaja čimbolj predrzen. Ne bi se brigali za to človeče; a ker je uslužben v „Zvezni trgovini“ v Celju, torej pri narodnem podjetju: zato pač dalje ne moremo in ne smemo molčati, marveč na glas povemo, da ne trpimo, da bi tak fant, kakor je Schöff, poštene narodnjake izzival in se udingal kot agant-hljuška med narodom našim. Kakor slušimo, se je v Savinski dolini že pričela akcija, ki stremi po tem, odločno zahtevati, da se Schöff iz narodne trgovine odslovi; tu sem ne spada politično rovanje po žanru Goriškovem! Dotle pa, da se to ne zgodi, si bodo narodni odjemalci že vedeli oskrbiti svojih potrebščin drugod, nego v „Zvezni trgovini“.

Ljudski knjižnice v Celovcu namerava v kratkem osnovati akademsko društvo „Prosveta“. V ta namen je daroval tamošnji odvjetnik dr. Müller več pravilnih knjig. Zato mu izreka odbor iskreno zahvalo z željo, da bi „Prosvetni knjižniški fond za Celovec“ našel obilno podpornikov.

Pravica z zavezanimi očmi. Na pustni torek so napadli gorški Lahi Slovence na Travniku v Gorici. Napad je bil dobro premišljen in zasnovan v gorški „Ginnastici“ prejšnje sobote na veselici povsem irreudentističnega značaja. A kaj se je zgodilo? Kaznovana sta bila dva napadena Slovence, napadalcem se pa ni zgodilo nič! Visoki vladi so bili dogodki v „Ginnastiki“ najbrž le nedolžna igrača!

Konec poštnih homatij v Gorici. Po zaslugi raznih nemških učenih glav so bile v Gorici zadnje mesece poštno razmere v takem žalostnem položaju kot kje v centralni Afriki. Pošiljatelje so romale semintja, predno so dospela na svoj cilj. Teh homatij je pa zdaj konec, ker je poslego vmes trgovinsko ministrstvo na predlog tržaškega poštnega ravnateljstva. Dostavljanje pism je odvzeto poštneemu uradu Gorica 4 (državni kolodvor) in je poverjeno poštneemu uradu Gorica 2 (Tekališče Fr. Josipa.)

Značilno. Dobili smo v roke letak, uskan v „Katoliški tiskarni“, v katerem čitamo: „V Istri pri Buzetu se nahaja slovensko-hrvatska občina Sočrga. Šteje šestnajst vasi in okoli tisoč prebivalcev. Ljudstvo je ubogo, najubožnejše v vsej Istri. Izmed 134 kmetovalcev ni enega, ki bi mogel živeti od svojih pridelkov. Mnogi iščejo dela in zaslužka v Trstu, drugi beračijo, da se preživijo, ostali pa doma trpijo in pred časom umirajo za pomanjkanjem. Hiše so take, kakor drugod navadni hlevi. V 57 hišah ni najti ene postelje, ene mize, enega stola, v njih in istih prostorih prebivajo ljudje in živali.“ Res skrajna beda mora vladati med prebivalstvom v Sočrgi in kdor čita uvodne stayke na imenovanih letakih, kjer je v preprostih, a živih besedah izražena neizrečna beda, ki mori ljudstvo v Sočrgi, bi si gotovo mislil, da se s temi letaki hoče apelirati na človekoljubnost in usmiljenost slovenskega naroda, naj bi z gmotnimi prispevki vsaj kolikor toliko skušal olajšati obupni položaj trpečih slovenskih rojakov v Sočrgi. Kaj še! Na letakih je podpisan duhovnik A. J. Budin. S tem je že povedano vse. Ljudstvo v Sočrgi trpi in pred časom umira za pomanjkanjem, ljudje žive tam kakor živali, toda duhovnik Budin ne nabira milodarov, da bi olajšal bedni položaj teh trpinov, marveč zbira prispevke za razkošno cerkev, ki bo stala več tisoč kron! „Zaupajoč v božjo previdnost, začeli smo zidati novo cerkev. Dne 27. januarja nam je strašna burja odnesla skoro polovico cerkvenega krova in poškodovala cerkevna okna. Poleg te nesreče imamo 17.875 K 50 vin. dolga.“ Ljudje božji, ali ni to višek brezvestnosti in farske borniranosti? Ljudje mrjo gladi in pomanjkanja, ginejo v blatu kakor živina, a pop, mesto da bi jim skušal pomagati v bedi in jim olajšati neizrečno trpljenje, mu gradi razkošno cerkev, ki stane stotisoče! To je nezasišno, nečuvno! Sloveni, ali se vam ne gabi tako brezvestno postopanje, ali boste darovali v take svrhe? Ne! Darujte, nabirajte obilne prispevke, toda ne za zgradbo cerkve, nego da vsaj nekoliko olajšate bedo ljudstva, ki mrje gladi in pomanjkanja! Razkošno cerkev pa si najzgrade Budin in njegovi duhovni sobratje sami!

Neumnost v dvajsetem stoletju. Zgodilo se je v Ljubljani v znani trgovini sledeče: Neka ženska si izbere dve kofari. Ko vpraša po

njih ceni, ji odgovori prodajalec, da stane ena 60 kr., druga 8 kr., torej skupaj 68 kr. Ženska: „Toliko pa še ne dam.“ Prodajalec: „Koliko pa daste?“ Odjemalka: „Če hočete 70 kr.“ Prodajalec: „Ne 70 kr., temveč samo 68 kr. hočem.“ Ženska: „Ne dam, pa ne dam več kot 70 kr.“ To se je ponovilo petkrat, ako bi ne obveljala ženska volja, bi se bila kupčija razdrla. — Tako je neumnost nekaterih ljudi v 20. stoletju.

Zakladi se je živine v mestni klavnici od 10. do vštete 17. marca 1907: 78 volov, 11 krav, 5 bikov, 1 konj, 125 prašičev, 110 telet, 33 koštrunov in kozlov in 137 kozličev; zaklane živine se je vpeljalo: 5 prašičev, 37 telet, 30 kozličev in 217 kg mesa.

Iz Gradca je včeraj dospel sem z neprosto voljnim spremstvom znani 9letni begunček Ivan Mihelič, ki je, kakor smo že poročali, že 16krat pobegnul od svojih staršev iz Ljubljane in si je v zadnjem času ogledoval zeleno Štajersko, ko ga pa je noga prinesla v Gradec, so ga prijeli in poslali zopet nazaj. Dečka so sedaj oddali k Salezijancem na Rakovnik.

Delavske gibanje. Včeraj se je odpejalo z južnega kolodvora v Ameriko 6 Slovencev, v Heb je pa odšlo 150 Hrvatov.

Izgubljene in najdene reči. Posesnik Ivana Grad je izgubil 60literski sodček. — Ga. Kamila Rosnerjeva je izgubila do 30 K vredno zlato podolgaste brože. — Sprevodnik električne cestne železnice Ivan Oswald je našel konjsko ojejo in jo oddal na magistratu. — Gdč. Pavlina Ellerjeva je izgubila srebrno ovratno verižico, vredno 10 K.

Našla je F. P. pri „Mestnem domu“ srebrno žensko uro z verižico. Izgubiteljica jo dobi na Ambroževem trgu št. 6.

Jugoslovanske vesti. „Slovenski Jug“ v Belgradu. Našemu listu je došlo več vprašanj s strani naročnikov „Slovenskega Juga“, ako je ta list prenehal izhajati, češ, da ga že več nego mesec dni niso dobili. Tudi naše uredništvo ga že dlje časa ni prejelo, iz česar bi skoro sklepali, da je „Slovenski Jug“ res prenehal izhajati. V interesu stvari prosimo izdajatelj lista, naj nam pojasne, ali je „Slovenski Jug“ definitivno prenehal izhajati, ali se je izdajanje samo časno ustavilo. Odkrito povedano, nam bi bilo zelo žal, ako bi se neugodna vest o prenehanju „Slovenskega Juga“ uresničila, ker bi s tem zelo trpela jugoslovanska ideja, katere najnavdušenejši borilec je bil „Slovenski Jug“. Ali res ni v vsej Srbiji nikogar, ki bi finansiral to za vse jugoslovansko, a zlasti za Srbijo velevažno podjetje?!

Najnoveše novice. Izredno zasedanje bolgarskega sobranja se je včeraj na knezov ukaz zaključilo.

Skandali newyorške policije. Državni pravdnik je zaplenil tajni fond 82.000 dolarjev, iz katerega je hotela policija plačati vsakemu senatorju po 6000 dolarjev, da bi odklonili zakon proti najnovejši korupciji v policijskem zboru. Izkazalo se je namreč, da je mnogo policajev v zvezi z zloglasnimi hišami, roparji in igralci. Vsak policaj je moral plačati v tajni fond 20 dolarjev. Posledica razkritja bo, da se ves policijski zbor razpusti.

Turški sultan je podelil kralju Petru red mišan-iftihar z briljanti, princema Gjorgju in Aleksandru pa Osmanje red prve vrste z briljanti.

Povodom 25letnice vladanja cesarja Viljema se priredi leta 1913. v Berlinu svetovna razstava.

Doktorat za časnikaarje. Časopis „British Weekli“ poroča, da je vseučilišče za zapadno Pennsylvanijo ponudilo nekaterim odličnim londonskim časnikaarjem, kakor so: Clement Shorter, T. Stead in M. Bell naslov „doktor literature“. Shorter je ponudbo s primernim spoštovanjem odklonil.

Književnost in umetnost.

O prvih in spofinah. Osnovni nauki iz kemije, rudninarstva in hirboznanstva. S posebnim ozirom na hranitbo pitomih rastlin spisal Francišek Štupar, tajniški pristav c. kr. kmetijske družbe kranjske. Ljubljana. 37 podob. 144 strani. Že zdavnaj se je v kmetijsko-strokovni literaturi živo čutila potreba po knjigi, ki bi kmetovalcem podajala vsaj najvažnejše nauke iz kemije. Kmetijski pouk, in sicer usten, v časopisih in v knjigah, se je zadnji čas tako lepo razvil in je obrodilo toliko sadu, da vedoželjni kmetovalci z veseljem segajo po poučnih strokovnih spisih, če jih le morejo dobiti. Pogosto pa se čujejo tožbe, in tudi časopisi so pisali o tem, kako jako se čuti nedostatjanje sicer poljudne, a

vendar toliko temeljite knjige o kmetijski kemiji, da bi se kmetovalec mogel is nje naučiti vsaj temeljnih pojmov. — Zgoraj omenjena knjiga je od pomoga temu nedostaku. Knjiga sicer ni obširna, vendar vsega vse, kar je kmetovalcu treba vedeti, posebno glede rastlinske hrane. Knjiga bo koristila onim kmetovalcem, ki so spoznali, da dandanes ne zadošča, da bi bil kmetovalec samo delavec, marveč mora biti preudaren, ki se ne zadovoljuje s tem, da bi videl le posledice, ampak hoče poznati tudi vzroke; služila bo pa tudi učiteljem, ki poučujejo kmetijstvo, in učencem kmetijskih šol. Knjiga stane 1 K 50 v, po pošti 1 K 66 v.

Sonata za klavir. Zložil Vjekoslav Rosenberg - Ružič, založil L. Schwentner. Cena 3 K, po pošti 3 K 10 v. To je ponatis v „Novih akordih“ objavljene skladbe.

Ivan Dellez: Totes Wasser. Ein Roman aus Habsburger Landen. Laibach Druck und Commissionsverlag von Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Izpred sodišča.

Kazensko obravnave pred deželnim sodiščem.

Otrok ponesrečil. Jožefina Bratovž, posestnica v Podberju, mati enega otroka, 2 1/2 leta stare Ivane, je pustila dne 30. prosinca t. l. to deklico na stolu na ognjišču, kjer je gorel odprt ogenj ter šla v hlev živino opravljat. Ko je prišla čez kako četrt ure nazaj, videla je, da se je otroku vnelo ob oguju krilo, ter je bil otrok po eni strani opečen. Pogasila je ogenj, toda otrok je po preteku 5 ur v kljub zdravniški pomoči umrl. Mati je bila obsojena na 5 dni strogega zapor.

Krida Adolf Bauman, gostilničar v Kranjski gori, je prevzel gostilno v najem. Ker je imel premalo obratnega kapitala in izkušenj pri kupčiji, zabredel je v dolgove, ter znaša primanjkljaj 1849 K 26 v. Obsojen je bil na 5 dni strogega zapor.

Stražnika so se lotili. Dne 7. prosinca t. l. zvečer razbijali so fantje France Sedlar, Tomaž Eržen in Miha Bizjak, vsi iz Britofa, po nekem plotu v Kranju, kjer jih je zasledil domači stražnik v družbi nočnega čuvaja. Po brezuspešnem oprimjevanju, da naj mirujejo, napovedal je stražnik s sekiro obročnemu Sedlarju aretacijo, a naletel je na hud odpor, tako da je bil primoran rabiti sabljo, katerega mu je pa iz rok odletela. Stražnik se je nato obročil s Sedlarjevo sekiro. Zdjajo sta prišlo čulo Eržen in Bizjak Sedlarju na pomoč, in podrla stražnika na tla, Tomaž Eržen mu je vzela sekiro, in proti stražniku dvakrat z njo zamahnil. Raztrgali so mu tudi službeno čepico. Obdolženci so le deloma priznali svoje dejanje. Sedlar in Eržen sta bila obsojena vsak na 6 mesecev, Bizjak pa na 3 mesece težke ječe.

Skrajna lahkomišljenost. Ivan Kociper, učenec trgovinske šole v Ljubljani, je stanoval pri g. Josipini Deu Dne 12. svečana je Kociper izpredal pisalne mize svoji gospodinji izmaknil 5 italijanskih srečk rdečega križa, en zastavni list glaseč se na 5 srečk avstrijskega rdečega križa, 2 srbski srečki in še neki zastavni list. Obdolženeo je vse te reči prodel in nato iz Ljubljane pobegnul. Obsojen je bil na 8 mesecev težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 28. marca. Skupni finančni minister Burian je danes odpotoval v Opatijo.

Sofija 28. marca. Otroci umorjenega ministrskega predsednika Petkova dobe 10.000 frankov penzije. Morilec, ki ima jatiko, je tako slab, da bo gotovo v enem tednu umrl.

Bukarešt 28. marca. Ministrski predsednik Stourdza je v poslanski zbornici izrekel pričanje, da se kmalu posreči zatreti kmetško vstajo. V Bukareštu samem, v Braji in v Galacu vlada popoln mir, a punt pojava tudi v Moldaviji.

Bukarešt 28. marca. Vojaštvo postopa z najkrutejšo brezobzirnostjo proti kmetskim puntarjem. Na različnih krajih so se vnele prave bitke, pri katerih je bilo ustreljenih na stotine kmetov, a tudi precej vojakov in oficirjev. Punt kmetov divja še najbolj v okrajih Jesvo in Treva, kjer se kar vrste požigi in ropanja.

Petrograd 28. marca. Umor glavnega urednika „Ruskih Vedomosti“ in člana dume, dr. Jolloso, vzbuja nepopisno senzacijo. Sodi se, da je izvršil umor kak član v službi reakcije stoječe črne tolpe, toda sodna preiskava ni mogla še ničesar dognati. Dr. Jolloso je dobival pogostoma grozilna pisma, kakor jih dobivajo tudi drugi uredniki, a vzlic vsem svarilom se ni dosti menil zanje. Tudi „ob sodbe na smrt“ je dobival, še ko je bil v Berlinu in tudi zdaj v Moskvi in Petrogradu. Jolloso je zapustil troje otrok.

Pariz 28. marca. Ministrski predsednik Clémenceau in vojni minister Picquart obiščeta v kratkem Španko.

Sarg glicerini **mjilo** napravljena kaže belo in nežno. Dabi se povsod.

1048-1

Zapopadite

neskončno važnost prav posebnega učinka Odola: Med tem ko druga nstna in zorna čistila učinkejejo samo tisti mali hip, ko se izplakujejo usta, ima Odol izrazito trajen učinek, ki se razteza še daleč čez čas, ko smo si čistili zobe.

O tem poznejšem in trajnem učinku so se napravili prav zanimivi znanstveni poizkusi, ki so dokazali soglasno, da ta specifična lastnost Odola zabranjuje razvijanje guitja v nstih in zatorej deluje proti razpadanju zob.

Kdor Odol rabi dosledno vsak dan, po sedanjem stanju znanosti najbolje neguje zobe in usta.

Umrii so v Ljubljani.

Dne 22. marca: Avgust Polašek, poštni sluga, 32 let, Rimska cesta 23, jetika.

Dne 24. marca: Fr. Kadunc vrtnar, 48 let, Gradišče 10, jetika. — Anton Artel, profesor v pok., 61 let, Gregoričeve ulice 11, Insufflens cordis. Ivan Nograšek, delavec sin, 2 leti, Karolinska zemlja 8, Meningitis. — Al. Terdin, vrtnar, 22 let, Pred igriščem 3, jetika.

Dne 25. marca: Josip Kovač, žel. uradnik, 56 let, Martinova cesta 1, kap. — Milan Boštich, stružev sin, 14 dni, Rožne ulice 27, Bivljenske slabosti. Mar. Urman, stražnikova žena, 55 let, Kadeškega cesta 11. Dem. paralytica.

Dne 26. marca: Franja Stoffel, gostijaj 84 let, Sv. Petra cesta 24, ostarelost. — Kristina Cvar, trgovčeva sirota, 14 let, Breg 16, jetika.

Dne 27. marca: Fr. Okorn, trg. pomočnik, 20 let, Konjušne ulice 11, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 19. marca: Ana Majer, delavka, 57 let, pljučnica.

Dne 20. marca: Doroteja Lederer, delavka, 18 let, jetika.

Dne 21. marca: Anton Kadunc, dninar, 30 let, kron. vnetje ledvic.

Dne 23. marca: Ivan Božič, učitelj 30 let, jetika — Ivan Planinšek, lajnar, 66 let, Gangraena pulm. — Marija Florjančič, gostija 40 l., Fractura coll.

Dne 24. marca: Fran Ogorevc, delavec, 60 let, pljučnica. — Martin Lamovec, delavec, 26 let, srčna hiba — Mihal Gorjanc, zidarjev sin, 5 mes. — Marija Knaus, gostija, 19 let, jetika.

Dne 25. marca: Ignacij Capuder, dninar, 60 let, pljučnica.

Meteorološki poročilo.

Višina nad morjem 063 Srednji zračni tlak 788.0 mm.

Mesec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperat. v C	Vetrovi	Nebo
27.	9. zv.	743.5	3.0	sl. jvzh.	jasno
28.	7. zv.	743.9	0.1	brevetno	jasno
	8. pop.	740.4	10.7	sl. jvzh.	skorjasno

Srednja večerajnja temperatura: -4.3° normale: 5.8°. — Padavina v mm 0.0.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Table with columns for various bank services and interest rates, including 'Dinar', 'Blag', and 'Srebrne'.

trgovski pomočnik

telegrafsko in sporočilno stroko... Cenjeni dopisi pod „Novi 330“ na upravništvu „Slov. Naroda“.

Blagajničarka in predajalka za trgovino z mešanim blagom se sprejme.

Sprejme se takoj hišnik ki zna tudi nekoliko vrtnarstva.

Lepa prilžnost! Napredaj je v lepem prometnem kraju na Gorenjskem

kmetska gostilna z vsemi koncesijami, zvezana s trgovino mešanega blaga.

Ura z verižico za samo K 2.— Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šlezijaka razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo 18 K.—

Prusko-šlezijaka razpošiljalnica F. WINDISCH v Krakovu U/38.

Za velikonočne praznike! priporočam slav. občinstvu izvrstne praške gnjati vsak dan sveže, kilo po 2 K 60 v.

Zahvala. Povodom boleznin in prebridke izgube našega preljubega sina, oziroma brata, gospoda Antona Kocjana

Gospodična

ki je izveščana v trgovini, se sprejme takoj kot predajalka v filijali pri J. Zalazniku, Stari trg 21.

Zaradi družinskih razmer ponesrečeni izučeni trgovec slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi popolnoma zmožen, oženjen, 35 let star, želi primerne službe kot peševalec ali zastopnik kake dobro vpetjaue, realne tvrdice ali tvornice osovito za Gorenjsko, kjer je povsod poznan. Nastopi lahko takoj.

1 ekatijica 20 h, 11 ekatijice 2 kroni

lekarinar Piccoli Ljubljana, Dunajska cesta.

Kdor zemljišče kupčijo vsake vrste kakor tvornice, hiše, vile, zemljišče, pensionate, graščine, mlino, opekarnice, hotele, gostilnice, kmetaka posestva rad prodal hitro in diskretno ali rad najel nanja posojilo, naj se te najprej zaupno obrne na prve vrste strokovno strogo realno in

Osebnih kredit za uradnike, Častnike, učitelje itd. Samostojni hranilni in posojilni konsorcij uradniškega društva dajo po najugodnejših pogojih tudi na vračila na dolge obroke osebna posojila.

Meblovani sobi! Dve skupni skoraj nanovo opremljeni sobi s porabo klavirja se odda v bližini franciškanske cerkve.

trgovina. Ponudbe pod „A. H.“ na upravništvu „Slov. Naroda“.

Panorama-kosmorama Dvorski trg št. 3 pod „Narodno kavarno“.

Moselska dolina Razstava sv. sukneje v Trlerju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice. Izvod iz voznega reda. Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Razglas. C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje v pokritje potrebnih desk za leto 1907 konkurenčno razpravo.

Dr. IVO ŠORLI Pot za razpotjem Je najzanimivejši slovenski roman sedanjosti.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA NAPISOV IN QKBOV BRATA EBERL LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.

Plohe! hrastove, debele 8 cm, dolge 260 m do 3 m, široke od 16 cm naprej, kupuje po najugodnejših cenah proti takojšnjemu plačilu parožaga DEGHENGI Ljubljana.

Zahvala. Za vse izkazano srčno sočutje povodom boleznin in smrti našega ljubega soproga, odnosno očeta, brata in svaka, gospoda ANTONA ARTEL

Dobre mizarje za pohištvena dela in dva učenca sprejme takoj FRANC BRECELNIK, Rosengasse št. 142, Lienz na Tirolskem.

so ba za pisarno v pritličju ali v I. nadstropju se išče takoj ali s 1. majem na Dunajski cesti ali blizu pošte.

Mlad trg, pomočnik večš manufakturne in mešane stroke, želi premeniti službo do 1. aprila.

Sprijemne zavarnosti življenja in premoženja po najugodnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zina je ugodna zavarovanje za delavce in smrt s manjšimi plačili se vplačilo.

Zahvala. Povodom boleznin in prebridke izgube našega preljubega sina, oziroma brata, gospoda Antona Kocjana

„SLAVIJA“ vsajemne zavarovalna banka v Pragi. Pos. fond: 84,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-76 K.

Table with columns for desk dimensions and prices: 4 m dolge, 14 mm debele mehke deske; 4 m dolge, 20 mm debele mehke deske.

„SLAVIJA“ vsajemne zavarovalna banka v Pragi. Pos. fond: 84,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-76 K.

C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje v pokritje potrebnih desk za leto 1907 konkurenčno razpravo.

Möller, c. kr. ravnatelj.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

4012 60 številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678-32

MINLOS PRALNI PRAŠEK

Vpisana varstvena znamka.

Daje bleščete bele perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih dodatkov. Pristen samo v originalnih zavitkih z gorenjem varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vtičev
" s 500 " 30
" z 1 kilo 56 "

Noben zavitek brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo. Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:

L. Minlos,
Dunaj 1, Mülkerbastei 3.

Razglas.

Stavbni odbor za zgradbo „Narodne šole“ v St. Jakobu v Rožu na Koroškem vabi p. n. obrtnike, naj se blagovolijo udeležiti **ofertne obravnave** v zadevi zgradbe imenovane šole. Ponudbe za celotno delo ali pa za posamezna dela naj se podpisane vpošljejo

najpozneje do 10. aprila 1907.

Načrti, proračuni in stavbni pogoji so od 27. t. m. do zgoraj označenega dne (izven 30. in 31. marca) vsak dan popoldne na vpogled v župnijski ali pa v občinski pisarni v St. Jakobu v Rožu.

Posamezna dela z materijalom vred so proračunjena:

1. zidarska dela na	K 56.886 —
2. tesarska dela na	11.778 45
3. kleparska dela na	1.233 60
4. mizarska, ključavničarska in steklarska dela	20.928 30
5. lončarska dela na	2.276.—

Skupaj K 93.102.35

Stavbni odbor si pridržuje pravico, tako skupno delo kakor tudi posamezna dela oddati po svoji prosti volji, brez ozira na vposlanih ponudeb visočino.

St. Jakob v Rožu, dne 20. marca 1907.

1002-2

Za stavbni odbor:

Matej Ražun l. r. župnik.

Samo teden dni od 25. do 30. marca

prodajam velik oddelek

1015-4

moških oblek

po 7 fl., ki so preje stale po 20 fl.,
deške obleke

po 3 fl., ki so preje stale po 8 fl.,
otroške obleke

po 1'50 fl., ki so preje stale po 3 fl.

Največja izbira moške in damske konfekcije.

O. Bernatovič, Angleško skladišče oblek v Ljubljani,
na Mestnem trgu št. 5.

Salame fine ogrske gid 1'96; iz gujati zelo priljubljeno gid. 1'30; dunajske 88 kr.; bolj fine gid 1'15 za kilo.

Gnjat à la Praga 1 gid; brez kosti gid. 1'20; pleče brez kosti 96 kr.; suho meso 86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 50 kr. za kilo. Fine kranjske klobase, vel. ena 20 kr.

Sivovka hrinjovec, gid. 1'20 litre pošilja s poštanim povzetjem od 5 kil naprej. 766-7

Sveži speh à 80 kr., mast à 66 kr., prašiči iztrebljeni po t'žni ceni.

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Važno za zasebnike!

Dovoljujem si svoje častite odjemalce in slavno občinstvo mesta Ljubljane vlijudno opozarjati, da pošiljam priljubljeno . . .

m en g e š k o

: : dvojno-marčno : :

in bavarsko pivo

(zadnje je temno) v zabojih po 25 polilitrskih steklenic s patentnim ali probkovim zatvorom, zaboj po

K 4-50

razen nedelj in praznikov, vsak dan na dom. Prijazna naročila sprejemajo se v moji trgovini, **Špitalske ulice št. 9** (tudi telefonično, št. telefona 138).

Proseč mnogobrojnih naročil beležim z odličnim spoštovanjem 971-3

J. Buzzolini

izdelovatelj salam in kranjskih klobas na par in trgovec z jestvinami.

Obenem priporočam svojo veliko zalogo velikonočnih gnjati praške, graške in domače kakovosti po najnižjih cenah.

Zrgovina s papirnim in galanterijskim blagom

J. TONI

Ljubljana

Sv. Petra cesta št. 31

priporoča 837 6

svojo zalogo pismenega, pisarniškega, ovijalnega in barvastega papirja ter kuvert razne oblike in velikosti. Trgovske knjige in vse šolske potrebščine. Albumi za slike in razglednice ter poezije.

Denarnice, listnice in ročne torbice.

Velika izbira

velikonoč. in umet. razglednic.

R. Kirbisch, slaščičarna v Ljubljani

na Kongresnem trgu šte. 8

priporoča

za Veliko noč bogato izbrano zalogo

pirhov, velikonočnih zajcev, atrap in različnih bonbonjer, dalje vsak dan sveže pince, tituli, orehove, mandjeve in rozinove potice, prežce, šartelj, torte, najfinejše pecivo in bonbone.

998-3

Zunanja naročila točno.

F. M. NETSCHEK

c. kr. dvorni dobivatelj

„Pri veliki tovarni“

Resljeva cesta 3 LJUBLJANA Sv. Petra cesta 37

priporoča svojo ravnokar došlo velikansko

zalogo spomladanske konfekcije

za gospode, dame, dečke in deklice.

Najnižje cene.

Postrežba solidna.

906-7

A. LUKIČ, poslovođkinja.

Rastlinska mast Vegetal

Najčistejša kakovost.
Dobi se povsod.

VREDNOSTNI DODATKI NA VSEH ZAVOJIH

Glavna zaloga „Vegetal“: BERNHARD SCHAPIRA, Dunaj, III 2.

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znano

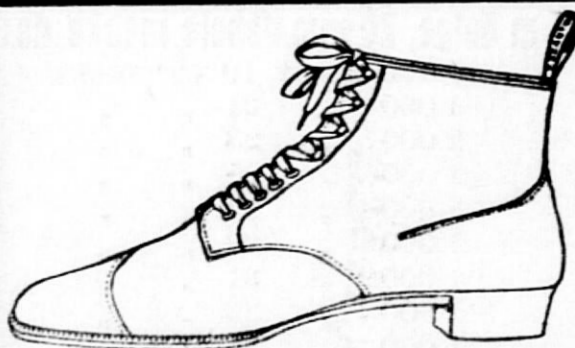
najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzetju.

Pri naročilih zadostuje pred. štov.

2120-43 Nepriležni izdelki se zamenjajo.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

„Derby“.

Pred. št. 373. Boxcaif z močnimi podplati K 13—

„Schick“

Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6—

„Chevrete“

Pred. št. 1148. Chevrete s polkointes podpet. šiv. podpl. K 9—

„Sabahid“

Pred. št. 663. Sabahid K 10-60

„667. Ia Boxcaif 18—

„610. Lakovina 12—

LJUBLJANA

Prešernove ulice 9.

GRIČAR & MEJAČ

LJUBLJANA

Prešernove ulice 9.

vlijudno naznanjata, da je zaloga za spomladansko sezono tako v oblekah za gospode in dečke kakor v konfekciji za dame popolna in se priporočata za prav obilen poset, zagotavljajoč točno in solidno postrežbo.

915-5